

ជំនឿ

 ប៉ុន្តែ អ្នកត្រូវប្រឹងជំនឿលើព្រះ ដើម្បីធ្វើឲ្យវាដំណើរការ។ ឃើញទេ? ដូច្នោះ អ្នកមានការរស់ឡើងវិញដោយខ្លួនឯងនៅក្នុងខ្លួនអ្នក។ ការរស់ឡើងវិញ របស់អ្នកស្ថិតនៅក្នុងខ្លួនអ្នក នៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់អ្នក។

2 ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងទេ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានសុគតនៅលើឈើឆ្កាង “ព្រលឹងទ្រង់បានចុះទៅក្នុងនរក ហើយបានអធិប្បាយដល់ព្រលឹងដែលជាប់ឃុំ ដែលមិនប្រើចិត្តនៅក្នុងថ្ងៃស៊ូទ្រាំរបស់ណូអេ។” សាកសពរបស់ទ្រង់បានចូលទៅ ក្នុងផ្ទះ។ ប៉ុន្តែ មុនពេលទ្រង់សុគត ទ្រង់បានដាក់ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ទៅក្នុងព្រះហស្ត នៃព្រះ។ ចូលទៅក្នុងព្រះហស្ត... “សូមថ្វាយវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះហស្ត ទ្រង់។” ដូច្នោះ អ្នកឃើញទេ ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់បានយាងទៅកាន់ព្រះ។ ព្រលឹងរបស់ ទ្រង់បានទៅនរក សាកសពរបស់ទ្រង់បានទៅឯផ្ទះ។

3 ឥឡូវនេះ ព្រះវិញ្ញាណដែលគង់នៅក្នុងទ្រង់ គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។ “ព្រះវិញ្ញាណនោះ ទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងពួកហោរា ក្នុងគ្រាដំបូងហែង ដើម្បី នាំសារទៅកាន់មនុស្ស។ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងថ្ងៃនេះ តាមរយៈដំណឹងល្អ។” ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលយើងទទួល ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង នោះមានអ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងត្រូវការ។ មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

4 ឥឡូវនេះ ព្រះគ្រីស្ទមិនអាចត្រឡប់មកវិញបានទេរហូតដល់បីថ្ងៃត្រូវបាន បំពេញ។ ដោយសារតែ ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់គង់នៅពីក្រោយទស្សន៍យភាព ដូចជា រចារមួយ ដូចនេះ ទ្រង់មិនអាចឆ្លងកាត់បារនោះបានឡើយ ព្រោះវាជាព្រះបន្ទូល របស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែល “ទ្រង់ត្រូវដេកក្នុងផ្ទះបីថ្ងៃបីយប់។” ឥឡូវនេះ ទ្រង់មិន អាចត្រឡប់មកវិញបានទេ រហូតដល់បីថ្ងៃបីយប់។ ពេលបីថ្ងៃបីយប់ ព្រះវិញ្ញាណ របស់ទ្រង់បានរលត់ទៅ។ វាបានចូលទៅកាន់ព្រលឹងរបស់ទ្រង់ដោយផ្ទាល់ ហើយ ព្រលឹងទ្រង់បានត្រឡប់មកវិញ ហើយយករូបកាយមកបំពេញតាមពាក្យដែលទ្រង់ មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំមានអំណាចដើម្បីដាក់ជីវិតរបស់ខ្ញុំចុះ។ ខ្ញុំមានអំណាចដើម្បី យកវាម្តងទៀត។ ខ្ញុំមានអំណាច។”

5 ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាមានអំណាចដូចគ្នា ព្រោះអ្នករាល់គ្នាជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណដែលគង់នៅក្នុងអ្នក នៅព្រឹកនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលគង់នៅក្នុងអ្នកនៅព្រឹកនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលនឹងប្រោសអ្នកឡើង។ ដូច្នេះ អ្នកមានកម្លាំងដើម្បីលើកខ្លួនអ្នកឡើងវិញ។

6 នៅពេលអ្នកស្លាប់ ព្រលឹងរបស់អ្នកនឹងចូលទៅក្នុង—នៅ...នៅក្រោមអាសនៈរបស់ព្រះ មិនមែននៅក្នុង...នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ ឥឡូវនេះ វិញ្ញាណរបស់អ្នកនឹងទៅរកព្រះ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចត្រឡប់មកវិញបានទេ។ ចូរចាំថានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ វាបាននិយាយថាវិញ្ញាណ...“ព្រលឹងនៅក្រោមអាសនៈយំ ព្រះអម្ចាស់អើយ តើយូរប៉ុណ្ណា?” ហើយពួកគេមិនអាចត្រឡប់មកវិញបានទេរហូតទាល់តែបទគម្ពីរបានបំពេញ ហើយដូចជាព្រះគ្រីស្ទដែរ នោះមិនអាចត្រឡប់មកវិញបានទេរហូតដល់បទគម្ពីរបានសម្រេច។ បន្ទាប់ពីការ ដែលបានធ្វើរួច ទុក្ខទាំងអស់ក៏រលត់ ហើយបងប្អូនដែលរងទុក្ខដូចគ្នានោះ ឬយើងរងទុក្ខដូចពួកគេរងទុក្ខ ជាដើម បន្ទាប់មក នៅថ្ងៃនោះ អ្នកនឹងដឹងច្បាស់ថាអ្នកកប់នៅឯណា វិញ្ញាណរបស់អ្នកនឹងលែងចេញពីព្រះហើយនឹងមកឯព្រលឹង។

7 ឥឡូវនេះ ព្រលឹងគឺជាផ្នែកមួយរបស់អ្នកដែលដឹងនិងយល់ ភាពឆ្លាតវៃរបស់អ្នក។ អ្នកនៅចាំនិមិត្តដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ឬក៏ការបើកសម្តែងខ្លីបានចូលទៅក្នុងកន្លែងនោះ ហើយបានឃើញមនុស្សទាំងនោះ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាមែន”—អេដ។] ឥឡូវនេះ វិញ្ញាណរបស់អ្នកនឹងត្រលប់មករូបកាយនោះវិញ ហើយ—រាងកាយបែបនេះ ព្រលឹង ដែលជារូបកាយមិនត្រូវការការបរិភោគជាដើម។ “ប្រសិនបើព្រះពន្លារបស់ផែនដីនេះត្រូវបានរំលាយ យើងមានកន្លែងមួយដែលកំពុងរង់ចាំរួចហើយ” រូបកាយនៅស្ថានសួគ៌។ ហើយជាមួយនឹងវិញ្ញាណនោះ និងព្រលឹងនោះ និងរូបកាយស្ថានសួគ៌ អ្នកនឹងងើបឡើងម្តងទៀតនូវរូបកាយធម្មជាតិនេះសម្រាប់សហស្សវត្សរ៍ដ៏អស្ចារ្យនោះ។ ឃើញទេ? អ្នកមានអំណាចនៅក្នុងអ្នកឥឡូវនេះ ដើម្បីធ្វើវាឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែអំណាចដែលអ្នកមាននៅក្នុងអ្នកឥឡូវនេះ អាចបង្កើតពិភពលោកថ្មីមួយ។ ព្រះមិនមានចំណុចតូច ចំណុចខ្សោយ និងចំណុចធ្ងន់ ធំៗ ដែលមានឥទ្ធិពល ការប៉ះពាល់តិចតួចបំផុតរបស់ព្រះគឺសព្វគ្រប់ ឃើញទេ ការប៉ះតិចតួច បំផុតរបស់ព្រះ។

8 ដូច្នេះ អ្នកដឹងទេ ដូច្នេះខ្ញុំកំពុងព្យាយាមធ្វើឱ្យអ្នកនៅក្នុងសេចក្តីជំនឿឥឡូវនេះ

អ្នកដឹងថាមានអ្វីមួយបានកើតឡើងចំពោះអ្នក ក្នុងនាមជាគ្រីស្ទាន។ តើអ្នកដឹងទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អដដ។] អ្នកធ្លាប់ជិះមកទីនេះក្នុងភក់ មានទាំងភក់នៃអំពើបាបគ្រប់យ៉ាង និងការផឹកស៊ី និងការលេងល្បែងស៊ីសង—និងរឿងនៃលោកិយ។ មែនហើយ នៅពេលដែលអ្នកជឿថាព្រះគ្រីស្ទអត់ទោសអំពើបាបរបស់អ្នក នោះអ្នកបានលើកឡើងចេញពីលើរឿងនោះ។ ឥឡូវនេះអ្នកកំពុងជិះនៅទីនេះ ឃើញទេ លើវាទាំងអស់។ ហេតុអ្វី? ដោយសារតែអ្នកជឿថាអ្នកជាគ្រីស្ទាន។ ពេលដែលអ្នកទទួលយកព្រះគ្រីស្ទ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមករកអ្នក នោះអ្នកមានជំនឿលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអំណាចដើម្បីជិះពីលើប្រភេទនៃអំពើបាបនោះ។

9 មែនហើយ ឥឡូវនេះ រឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវតែធ្វើ ដើម្បីជិះកាន់តែខ្ពស់ក្នុងការព្យាបាល គ្រាន់តែមានជំនឿកាន់តែច្រើន គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែបន្តរុញវាចេញ។ ឃើញទេ? ហើយអ្នកនៅទីនោះ។ ឥឡូវអ្នកឈឺ ហើយអ្នកមិនមែនជាគ្រីស្ទានទេ ក្លាយជាគ្រីស្ទានម្នាក់ឥឡូវនេះ ដើម្បីឱ្យអំណាចនៃការព្យាបាលនឹងចូលមកក្នុងអ្នក ដោយក្លាយជាគ្រីស្ទាន។ ហើយវានឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវជំនឿដើម្បីជិះពីលើអំពើបាប។ វានឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវជំនឿ។ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកត្រូវការ ក្នុងការធ្វើដំណើរនេះ គឺនៅក្នុងអ្នកឥឡូវនេះ។ ហើយរឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺត្រូវមានជំនឿលើព្រះ ដែលរុញរឿងល្អចេញពីអ្នក ដែលនៅក្នុងអ្នកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ តើអ្នកយល់ច្បាស់ទេឥឡូវនេះ? អ្នកបានយល់ទេ?

10 ខ្ញុំជឿថា ប៊ីលីបានប្រាប់ខ្ញុំ កាលពីយប់មិញ បានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំហើយនិយាយថា “សូមអញ្ជើញមកព្រឹកនេះ ជាពិសេសសម្រាប់មនុស្សម្នាក់មក ដោយគិតថាយើងមានកម្មវិធីក្នុងសប្តាហ៍នេះ អំពីត្រាទាំងប្រាំពីរនោះ។” ហើយខ្ញុំជឿថា ពួកគេបាននាំកូនដែលឈឺ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនៅទីនេះឥឡូវនេះ ណាលោក សូមចាំថា អ្នកមិនអាច... ជំនឿ—ជំនឿរបស់អ្នកនឹងត្រូវទៅរកកូននោះ ប្រសិនបើវា—ប្រសិនបើវាតូច ជាទារក។

11 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះសូមឱ្យខ្ញុំយកបទគម្ពីរមួយទៀត បើមិនអីទេ តែបន្តិចសិន។ [បងប្រុស នេវីល និយាយថា “ទៅបន្តបាន បងប្រុស។ អាម៉ែន។”—អដដ។]

12 សូមចាំថា ឥឡូវនេះ នៅក្នុងសៀវភៅដំណឹងល្អ យើងបានអាននៅក្នុងជំពូកទី១៦ ខ្ញុំជឿថា ក្នុងកិច្ចការ ដែលជាកន្លែងដែលប៉ុល និងស៊ីឡាសជាប់គុកយប់

មួយ។ ហើយគេត្រូវគេវាយដោយសារគេដេញវិញ្ញាណអាក្រក់ចេញពីស្រីចេះទាយម្នាក់។ ហើយវាគឺ...ហើយនាង ចៅហ្វាយរបស់នាងបានខឹងនឹងរឿងនេះ។ ហើយវាយគេដាក់ក្នុងគុកជ្រៅ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលពួកគេបានធ្វើដូច្នោះខណៈពេលដែលប៉ុល និងស៊ីឡាសកំពុងអធិស្ឋាន នោះព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជូនការព្រួយដ៏មួយ ហើយបានអង្រួនគុកចុះ។

13 មេគុកក៏លឺ ជាមេទ័ព ដែល បាត់បង់—អ្នកទោសរបស់គាត់ គឺត្រូវមានទោសស្មើជីវិតរបស់គាត់ នឹងត្រូវចំណាយសម្រាប់អ្នកទោស។ ទាញជាប់បម្រុងធ្វើអត្តឃាត ពេលប៉ុលរត់ចេញមកនិយាយថា “កុំធ្វើបាបខ្លួនឯង។ យើងទាំងអស់គ្នានៅទីនេះ។”

14 ហើយមេទ័ពម្នាក់នេះបាន និយាយថា មានការចាប់អារម្មណ៍ខ្លះក្នុងពួកគេនិងប៉ុល។ ពួកគេប្រហែលជាបានច្រៀងចំរៀង។ ពួកគេប្រហែលជាបានផ្តល់ទីបន្ទាល់ឬបានធ្វើអ្វីមួយ។ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេបានដឹងថាពួកគេជាមនុស្សប្រហឹសុទ្ធ។ ពួកគេដឹងថាមានអ្វីប្លែកពីបុរសទាំងនោះ។ ដោយសារតែគាត់បានសួរយ៉ាងលឿនថា “តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីដើម្បីបានសង្គ្រោះ? តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីដើម្បីបានសង្គ្រោះ?”

15 ឥឡូវនេះ ប៉ុលបាននិយាយថា “ជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះអ្នក និងផ្ទះរបស់អ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ។”

16 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ...នោះមិនមានន័យថាការសង្គ្រោះរបស់គាត់នឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកផ្ទះនោះទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់មានជំនឿលើព្រះគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការសង្គ្រោះរបស់គាត់ គាត់អាចមានជំនឿដូចគ្នាសម្រាប់អ្នកផ្ទះរបស់គាត់។ ហើយអ្នកផ្ទះរបស់គាត់នឹងត្រូវចូលមក ឃើញទេ ជួបរឿងដូចគ្នា។

17 ដូចគ្នានឹងយ៉ូបដែរ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីយប់មិញ នៅរដ្ឋ ហ្សកហ្សឺ ក្នុងការប្រជុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “លោកយ៉ូបបាននិយាយថា ‘ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនដឹងថាកូនរបស់ខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបទេ ប៉ុន្តែចុះបើពួកគេបានធ្វើបាបវិញតើយ៉ាងណាទៅ?’ ហើយយ៉ូបមានកិច្ចការមួយដែលត្រូវធ្វើ គឺដើម្បីឱ្យមានសេចក្តីសុចរិត គឺថ្វាយតង្វាយដុត។ គាត់បាននិយាយថា គាត់នឹងថ្វាយតង្វាយដុតប្រសិនបើកូនរបស់គាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាប នោះគេនឹងបានរួចពីបាបហើយ។”

ហើយវាជាជឿល្អដែលឪពុកបានធ្វើ។ នោះជាឪពុកដែលមានគំនិតល្អ។ យើង ត្រូវការឪពុកប្រភេទនេះបន្ថែមទៀតសព្វថ្ងៃ។ លោកយ៉ូបក៏ថ្វាយតង្វាយដុត។ នោះ ហើយជាជឿមុនពេលសោកនាដកម្មរបស់គាត់បានកើតឡើង។

18 ប៉ុន្តែពេលកូនរបស់គាត់ត្រូវបានគេសម្លាប់អស់ ហើយចៀមរបស់គាត់ក៏ត្រូវ បំផ្លាញ ហើយយករបស់ទាំងអស់ដែលគាត់មាន គាត់កំពុងអង្គុយលើគំនរធុរនៅ ខាងក្រោយផ្ទះ ហើយយកធុរមកបាចលើខ្លួនគាត់។

19 តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ឃើញទេ បន្ទាប់ពីថ្ងៃនៃសោកនាដកម្មរបស់គាត់ តើ ពេលណាដែលព្រះបានចាប់ផ្តើមស្តារគាត់ម្តងទៀត? នៅកន្លែងដែលគាត់មាន គោ មួយម៉ឺនក្បាល នោះទ្រង់បានស្តារឡើងវិញទ្វេដង។ ចៀមរបស់គាត់កើនឡើង ទ្វេដង ហើយថែមទាំងទ្វេដងអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ប៉ុន្តែតើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ? ហើយ ព្រះក៏បានឲ្យយ៉ូបមានកូនទាំងប្រាំពីរនាក់ដែរ។ តើអ្នកធ្លាប់គិតថាពួកគេនៅឯណា ទេ? តង្វាយដុតនោះឈរសម្រាប់ពួកគេ។ ពួកគេបានសង្គ្រោះ នៅក្នុងសិរីល្អ រង់ចាំ ទ្រង់យាងមក។ គាត់នៅជាមួយពួកគេនៅថ្ងៃនេះ។ “អ្នកនិងផ្ទះរបស់អ្នកនឹងបាន សង្គ្រោះ។” ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ យ៉ូបមានរឿងមួយដែលត្រូវធ្វើ ដើម្បីធ្វើឱ្យមាន ភាពសុចរិត គឺថ្វាយតង្វាយដុត។

20 អ្នកមានរឿងមួយដែលត្រូវធ្វើ គឺត្រូវសុចរិត នោះគឺមានជំនឿលើព្រះ។ ដ្បិត អ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះដោយសារសេចក្តីជំនឿ ហើយដោយសារសេចក្តីជំនឿ អ្នក បានជាសះស្បើយ ដោយសារសេចក្តីជំនឿ អ្នកនឹងទទួលបានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែល អ្នកមាន។ ឃើញទេ? វាគឺដោយសារជំនឿ ដែលអ្នកជឿ។ ឥឡូវនេះ: “ជឿលើ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះអ្នក និងអ្នកផ្ទះរបស់អ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ។”

21 ឥឡូវនេះ ណាលោក ប្រសិនបើអ្នកបានយកទារកមកទីនេះដើម្បីអធិស្ឋាន សូមអ្នកជឿចុះ។ ខ្ញុំនៅទីនេះដើម្បីដាក់សេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំជាមួយជំនឿរបស់អ្នក ហើយយើងនឹងជឿជាមួយគ្នាថាព្រះនឹងព្យាបាលទារកនោះ។

22 អ្នកឃើញទេ យើងមានអំណាចក្នុងការធ្វើវា។ អ្នកមានអំណាចក្នុងការធ្វើ វា។ គ្រិស្តានគ្រប់រូបមានអំណាចដើម្បីធ្វើវា។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែ អាចទទួលយក...អំណាចនោះត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់។

23 ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយជាញឹកញាប់ វាដូចជាទំនាញគ្រប់គ្រងទឹក ព្រោះវាជា ច្បាប់។ ទំនាញផែនដីគ្រប់គ្រងទឹក។

24 ព្រះអាទិត្យត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយ—ដោយ...ឬផែនដី ផែននៃផែនដី។ អ្នកមិនអាចធ្វើឱ្យព្រះអាទិត្យធ្វើរឿងមួយបានទេ បន្ទាប់មកនិយាយថា “ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំចង់គេងយូរបន្តិច។ រង់ចាំមួយម៉ោងសិន។” វានឹងមិនធ្វើតាមទេ ឃើញទេ ព្រោះវាមានច្បាប់។ ប្រសិនបើអ្នកនឹងធ្វើការតាមច្បាប់នោះ នោះអ្វីៗនឹងល្អ។ ប្រសិនបើអ្នកចូលគេងទាន់ពេល អ្នកអាចភ្ញាក់ទាន់ពេល។ ហើយប្រសិនបើអ្នក...

25 ដូចជាយើងមាន បឹងឧត្តម បឹងអនតារីយ៉ូ បឹងហ្សែន និង បឹងធំ ទាំងអស់នៅទីនេះ។ យើងមានដីរាប់សិបពាន់គុណនិងរាប់ពាន់ហិកតានៅរដ្ឋណេវ៉ាដា និងកាលីហ្វ័រញ៉ា និងអារីហ្សូណា និងមិកស៊ិកថ្មី នោះកំពុងឆេះឡើង សម្រាប់ទឹកនោះនៃដីដែលនឹងលើកអ្វីទាំងអស់ឡើង។ អ្នកអាចចិញ្ចឹមពិភពលោកទាំងមូល នៅទីនោះ ប្រសិនបើអ្នកមានទឹកនេះ ឡើងលើ នៅទីនេះ ចុះនៅទីនោះ។ ហើយវានឹងមិនរំខាននោះទេ ព្រោះវាត្រូវបានផ្គត់ផ្គង់នៅរដូវផ្ការីក។ គ្រាន់តែវាចេញភ្លាមគ្រាន់តែឡើងដល់កម្រិតម្តងទៀត ព្រោះទំនាញសង្កត់វានៅទីនោះ។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើការតាមច្បាប់ទំនាញ អ្នកអាចយកបឹងធំៗ និងទឹកដែលប្រទេសទាំងមូលនៅទីនោះ ហើយផ្គត់ផ្គង់ពិភពលោកទាំងមូល គ្មាននរណាម្នាក់នឹងស្រេកឃ្លានឡើយ។ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចអង្គុយនៅទីនេះ ហើយនិយាយថា “បាទ។ ខ្ញុំឃើញវា។ ប្រាកដណាស់។” អ្នកត្រូវរត់ទៅធ្វើវា។

26 មែនហើយ នោះគឺដូចគ្នានឹងច្បាប់របស់ព្រះ។ ច្បាប់របស់ព្រះគឺជាសេចក្តីជំនឿ។ ហើយយើងបានទទួលសេចក្តីជំនឿនៅទីនេះ ព្រឹកនេះ ដើម្បីព្យាបាលជំងឺ ធ្វើអ្វីៗ។ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់ ហើយច្បាប់នោះគឺជាជំនឿ។ ច្បាប់របស់ព្រះគឺជាជំនឿ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់បាន នៅពេលដែលអ្នកអធិស្ឋាន ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿថាអ្នកទទួលបានវា អ្នកអាចមានវា។” អ្នកនៅទីនោះ។ ដូច្នេះ វាជាសេចក្តីជំនឿដែលគ្រប់គ្រងវា ហើយសេចក្តីជំនឿត្រូវបានផ្តល់ឱ្យយើង ដូចដែលយើងត្រូវការវាដែរ។ ឥឡូវនេះ យើងត្រូវតែ...ព្រះទ្រង់ប្រទានឲ្យយើងខ្លះមានជំនឿ ខ្លះមានជំនឿផ្សេងទៀត។ វាមិនមែនជាអំណាចដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួនដែលអ្នកមាន។ ពីព្រោះ នៅពេលដែលអ្នកក្លាយជាគ្រិស្ដាន—អ្នកមានអំណាចរួចហើយ ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះជំនឿក្នុងការប្រតិបត្តិការអំណាចនោះ។

27 ដូច្នេះ ព្រឹកនេះ នៅពេលដែលអ្នកមកអធិស្ឋាន សូមចាំថា ព្រះគម្ពីរបាន

ចែងរឿងនេះ។ វាជាការពិត។ យ៉ាកុប ៥:១៤ចែងថា “ប្រសិនបើមានអ្នកណា ម្នាក់ឈឺ ចូរហៅពួកចាស់ទុំនៃក្រុមជំនុំមក។ ចូរឲ្យគេលាបប្រេង ហើយអធិដ្ឋាន លើពួកគេ។ ការអធិដ្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងសង្គ្រោះអ្នកជំងឺ ហើយព្រះនឹងប្រោស គាត់ឲ្យរស់ឡើងវិញ។” វាជាការសន្យា ប្រសិនបើអ្នកនឹងជឿ។ ដូច្នេះ សូមមើល ការ ប្រោសឱ្យជាមានលាភចំពោះបុគ្គល។

28 វាគឺនៅក្នុងសម័យរបស់ព្រះយេស៊ូវជាអ្នកភូមិណាសារ៉ែត។ ទ្រង់មិនអាច ព្យាបាលមនុស្សដែលប្រឆាំងនឹង—ប្រឆាំងនឹងជំនឿរបស់ពួកគេបានទេ។ ទ្រង់ មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំអាច ប្រសិនបើអ្នកជឿ។ ប្រសិនបើអ្នកជឿថាខ្ញុំអាចធ្វើបាន ខ្ញុំ អាចធ្វើបាន។” បើអាចជឿបាន!

29 ដូច្នេះមនុស្សមួយចំនួនបោះចោល—បោះអំណាចនៃការព្យាបាលទៅកាន់ អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អមួយចំនួនផ្សេងទៀត។ វាមិនមែនអញ្ចឹងទេ។ អំណាចនៃការ ព្យាបាលគឺនៅក្នុងអ្នក។ វាស្ថិតនៅក្នុងអ្នក។ ពួកគេគ្រាន់តែដាក់រទេះនៅមុខសេះ។ អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អមិនមានអំណាចព្យាបាលទេ។

30 វាជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលមានអំណាចព្យាបាល ហើយអ្នកមាន ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នោះគឺជាដើមឈើតូចដែលជាអ្នក ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែល អ្នកត្រូវការគឺស្ថិតនៅក្នុងអ្នក។ ដូច្នេះ អ្នកគ្រាន់តែចាប់ផ្តើមដឹកពីការសន្យារបស់ ព្រះ និងយាយថា “វាគឺជាការពិត។ ព្រះមានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងប្រោសខ្ញុំឲ្យជា។ ដោយស្នាមរបូសរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំបានជាហើយ។” ហ្នឹងហើយ។ តើអ្នកដឹងថាអ្នកធ្វើ អ្វីទេ? អ្នកចាប់ផ្តើមជំរុញការព្យាបាល នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មក អ្នកផ្សេងទៀតអាចមើលឃើញអ្វីដែលអ្នកមាន។

31 ឥឡូវនេះវាជាអ្វី “រីឯសេចក្តីជំនឿ នោះគឺជាចិត្តដែលដឹងជាក់ថានឹងបានដូច សង្ឃឹម ជាសំគាល់ពីការដែលមើលមិនឃើញ។”

32 ខ្ញុំអាចដាក់ដើមឈើតូចនោះចេញ។ ខ្ញុំមិនឃើញផ្លែប៉ោមទេ ប៉ុន្តែពួកវានៅ ទីនោះ។ ដើមឈើតូចនោះដឹងថាពួកគេនៅទីនោះ។ ដូច្នេះគាត់ទើបតែចាប់ផ្តើម ដឹក រុញ និងរុញ ព្រោះគាត់ដឹង “វាស្ថិតនៅក្នុងខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងយកវាចេញនៅទីនេះ បន្ទាប់ពីមួយរយៈ។ ទុកពេលឱ្យខ្ញុំបន្តិច។ ទុកពេលអោយខ្ញុំបន្តិច។” គាត់គ្រាន់តែ បន្តដឹក។ “បាទ ខ្ញុំដឹងថាផ្លែប៉ោមនៅក្នុងខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងនាំពួកគេឡើងមក បន្ទាប់ពីមួយ

រយៈ។” ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹងគឺនៅទីនេះពួកគេមកមែន។ ផ្លែប៉ោមមកដល់ ហើយ ព្រះគាត់ជឿថាមាននៅក្នុងគាត់។

33 ហើយប្រសិនបើអ្នកជឿថាអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងអ្នក ដើម្បី ព្យាបាលអ្នក នោះអ្នកនៅទីនោះ។ គ្រាន់តែបន្តជំរុញ។ ឃើញទេ? អ្នកមានជំនឿ។ អ្នកមិនអាចឃើញលទ្ធផលភ្លាមៗទេ។ អ្នកមិនឃើញវាទេ។

34 ឥឡូវនេះ សូមមើល យ៉ាកុបបានរាប់ជាសុចរិតដល់អំប្រាហាំដោយការប្រព្រឹត្ត របស់គាត់។ ប៉ុលបានរាប់ជាសុចរិតដល់អំប្រាហាំ ដោយសារជំនឿរបស់គាត់។ តើ យើងនិយាយអ្វី រវាងអ្នកទាំងពីរ? អំប្រាហាំកំពុងនិយាយអំពីអ្វី... ខ្ញុំមានន័យថា ប៉ុលកំពុងនិយាយអំពីអ្វីដែលព្រះបានឃើញនៅក្នុងអំប្រាហាំ។ ហើយយ៉ាកុប កំពុងនិយាយអំពីអ្វីដែលមនុស្សបានឃើញនៅក្នុងអំប្រាហាំ។ ឃើញទេ? ឥឡូវ ឃើញទេ?

35 ដូច្នេះ ព្រះទ្រង់ជ្រាបថា មុនទារកកើតមក នោះអំប្រាហាំមានជំនឿ។ ហើយ អំប្រាហាំបានបង្ហាញវាដល់ព្រះ ដោយធ្វើដូចជា (គាត់) ថាទារកនឹងមកនៅពេល ដែលគាត់ក្រៀម។ គាត់មិនមានកូនទេ។ ស្បូនរបស់ប្រពន្ធគាត់បានស្លាប់ ហើយ គាត់បានក្រៀមហើយ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណា គាត់បានដឹងថា “នៅទីនោះ កន្លែងណាមួយមានទារក។” អ្នកឃើញទេ គាត់បានបន្តដឹកការសន្យា ដោយ ពឹងផ្អែកលើ អែល-សាដាយដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ ជាដើមទ្រង់។ ទំនោរទៅទីនោះ ដឹកវា ដោយដឹងថាព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានវាទៅគាត់។ គាត់ជ្រាបថាវាជាការសន្យា ហើយទ្រង់ត្រូវតែធ្វើវា។

36 ហើយយើងជាកូនចៅរបស់អំប្រាហាំ។ ដូច្នេះ ចូរយើងពឹងផ្អែកលើការសន្យា របស់ទ្រង់ ហើយកាន់នៅទីនោះ ដោយដឹងថាព្រះនឹងធ្វើវា។ ទ្រង់បានមានបន្ទូល ដូច្នេះ។ តើអ្នកជឿវាឥឡូវនេះទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាមែន។”—អដ។]

37 បន្ទាប់មក សូមឲ្យអ្នកជម្ងឺឡើងលើត្រង់នេះ ម្ខាង ឬម្ខាងទៀត អ្នកដែលចង់ អធិស្ឋាន។ ហើយបើយើងយកអ្នកចាស់ទុំមកលាបប្រេងនោះ ខ្ញុំនឹងអធិដ្ឋានលើ ពួកគេ ហើយយើងនឹងជឿថា ព្រះនឹងធ្វើឲ្យពួកគេគ្រប់គ្នាបានជាល្អសះស្បើយ។ “ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿបាន។”

38 ថេតឌី តើអ្នកនៅឯណា? មកជុំវិញត្រង់នេះ។ នោះជាការល្អ។ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យ អ្នកលេងបទ គ្រាន់តែជឿតាម។

39 ហើយពេលដែលពួកគេមកដល់ សូមអានក្បាលចុះ អ្នកឯទៀតផងដែរ ហើយយើងអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សទាំងនេះដែលនឹងមក។

40 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យើងនាំគ្នាមករកទ្រង់នៅព្រឹកនេះ ក្នុង ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មនុស្សជាតិក្រីក្រ ឈឺ រងទុក្ខវេទនា ដែលស្ថិតក្នុង ស្ថានភាពដ៏អាក្រក់ និងមហន្តរាយនេះ។ ទូលបង្គំជឿទ្រង់។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំ ដឹងថា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គពិត។ ព្រះបន្ទូលគឺពិតមែន! ពួកគេមិនអាចបរា ជ័យបានទេ ពីព្រោះពួកគេគឺជាព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្ប និងអស់កល្បជានិច្ចរបស់ ព្រះ។ ពួកគេមានអំណាចគ្រប់យ៉ាង ដូចជាព្រះដែរ ព្រោះពួកគេជាផ្នែកមួយនៃ ទ្រង់។ “កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគឺនៅជាមួយព្រះ ហើយ ព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលបានត្រឡប់ជាសាច់ឈាម ហើយគង់នៅ ក្នុងចំណោមពួកយើង។” ឥឡូវនេះ យើងជឿថា ព្រះអម្ចាស់អើយ ដោយអស់ពី ដួងចិត្ត អស់ពីព្រលឹងរបស់យើង ជាមួយនឹងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងខ្លួនយើង។ យើងជឿ។

41 ហើយទូលបង្គំបានព្យាយាមតាមរបៀបសាមញ្ញ ដូចកូនក្មេង ដើម្បីបង្ហាញវា ដល់ប្រជាជន ដើម្បីឲ្យពួកគេបានយល់ និងដឹងថា ព្រះចេស្ដារបស់ព្រះស្ថិតនៅ ក្នុងខ្លួនពួកគេ។ ប្រសិនបើពួកគេអាចមានតែជំនឿរបស់ពួកគេ ហើយធ្វើតាមការ បង្គាប់របស់ព្រះ!

42 នោះហើយជារបៀបដែលពួកគេត្រូវបានសង្គ្រោះ។ ពួកគេមក ហើយ ប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យោងតាមព្រះគម្ពីរនេះ កិច្ចការ២។ រួចពេត្រុសនិយាយថា “អ្នក នឹងទទួលបានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។” ហើយនៅទីនេះ វាមកយ៉ាង ពិតប្រាកដ ពីព្រោះវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។

43 មែនហើយ ឥឡូវនេះ រឿងដដែលនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ យើងដឹងថាជា ការពិត នៅពេលដែលយើងលាបប្រេងលើអ្នកជំងឺ ហើយអធិស្ឋានពីលើគេ។ “ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកជំងឺ។ ព្រះនឹងលើកពួកគេ ឡើង។” ព្រះអើយ សូមឲ្យម្នាក់ៗចាកចេញពីអាសនៈនេះ ជុំវិញកន្លែងព្រឹកនេះ ដោយសេចក្តីត្រេកអរ និងរីករាយ ដោយដឹងថាព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសពួកគេ។

“ទៅ ហើយបានជាសះស្បើយទៅ។” ដ្បិតយើងខ្ញុំបានប្រគល់វាជូនទ្រង់ឥឡូវនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

44 ហើយសូមឲ្យម្នាក់ៗបានជាសះស្បើយ ហើយចាប់បានការនិមិត្តនោះ តើវា មានន័យយ៉ាងណា ដូចអំប្រាហាំ ចូរហៅរបស់ដែលមិនឃើញដូចជាមានវាហើយ មិនថាលទ្ធផលយ៉ាងណាទេ នោះមិនទាក់ទងនឹងជំនឿទេ។ លទ្ធផលគឺគ្មានអ្វី សោះ។ ជំនឿបានតាំងជាប់ហើយ។ “រីឯសេចក្តីជំនឿ នោះគឺជាចិត្តដែលដឹងជាក់ ថានឹងបានដូចសង្ឃឹម ជាសំគាល់ពីការដែលមើលមិនឃើញ។” ឱព្រះជាម្ចាស់ អើយ សូមឲ្យវាលិចចូលទៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ដ្បិតពួកគេកំពុងត្រូវការទ្រង់។

45 ទូលបង្គំទៅជាអ្នកបម្រើដ៏រាបទាបរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឈរនៅទីនេះជាមួយនឹង អ្នកបម្រើដទៃទៀត ហើយអធិស្ឋានសូមព្រះជាម្ចាស់ដាក់ក្នុងចិត្តរបស់យើងសម្រាប់ មនុស្សឈឺទាំងនេះ។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

46 មាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា បងប្រុស អេសស្តល បៀលឡឺស្ថិត នៅក្នុងអាការ។ ហើយខ្ញុំជឿថាមានអ្នកបម្រើព្រះម្នាក់ទៀតនៅទីនេះ ដែលដឹកនាំ ការអធិស្ឋាននៅព្រឹកនេះ។ យើងចង់សូមឱ្យអ្នកបម្រើព្រះទាំងអស់នៅទីនេះ ទោះបីយ៉ាងណា ប្រសិនបើអ្នកឡើងមកទីនេះ ហើយឈរនៅជុំវិញអាសនៈ នេះជាមួយនឹងពួកយើង បន្តិចទៀត ណា បងប្អូន។ និងបុរស...បងប្រុស បិន សូមអរគុណ។ ចូរក្រោកឈរឡើង នៅជុំវិញអាសនៈនៅទីនេះ ដូច្នោះយើងអាច អធិស្ឋានជាមួយមនុស្សទាំងនេះ ហើយដាក់ដៃលើពួកគេ។

47 ឥឡូវនេះនៅពេលដែលពួកគេលេងបទចម្រៀង។ ហើយអ្នកបម្រើព្រះកំពុង ឈរត្រង់កន្លែងរបស់ពួកគេនៅទីនេះ ដូច្នោះយើងម្នាក់ៗអាចដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ បាន។

48 តោះមើលចុះ ពីលើភ្នំ។ ខ្ញុំឃើញបុរសម្នាក់មក មិនខុសពីបុរសដទៃទៀតទេ។ គាត់គ្រាន់តែជាបុរសធម្មតាម្នាក់ រាងតូចច្រឡឹង ទន់ខ្សោយ។ នៅពេលដែលយើង ឃើញទ្រង់សម្លឹងមើលទៅ ព្រះនេត្រទ្រង់ទតចុះមកលើ—ទិដ្ឋភាពដែលកើតឡើង នៅជ្រលងភ្នំ។ វាគឺជាសារឹករបស់ទ្រង់។ ពួកគេមានក្មេងប្រុសម្នាក់នៅទីនោះ ដែល មានជំងឺឆ្លុះឆ្លុក ហើយគ្មានអ្វីសង្ស័យឡើយ ប៉ុន្តែអ្វីដែលពួកគេកំពុងនិយាយនោះ គឺ “សូមប្រោសគាត់ឲ្យជាផង ព្រះអម្ចាស់! ព្យាបាលគាត់ផង!”

49 ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ គ្រាន់តែនិយាយថា “សូមប្រោសគាត់អោយជា ព្រះអម្ចាស់ អើយ” នឹងមិនដំណើរការទេ។ នោះគ្រាន់តែនឹងមិនធ្វើទារួចទេ។ ត្រូវតែមានអ្វីនៅ ពីក្រោយនោះ “សូមប្រោសគាត់ឲ្យជាផងព្រះអម្ចាស់ សូមប្រោសគាត់។” ឃើញ ទេ? ហើយបើខ្ញុំអាចធ្វើឲ្យអ្នកជឿបាន ហើយជឿដោយអស់ពីចិត្ត នោះអ្នកនឹងបាន ជាសះស្បើយ ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើឱ្យអ្នកពិតជាមើលឃើញការនិមិត្ត។

50 ឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកសិស្សដែលឈរនៅទីនោះ ប្រហែលជាអង្រួនទ្រង់ ប្រហែលជាអញ្ច្រាងណាស់ “ចូរជឿចុះ បងប្អូន! ជឿចុះ! ហាលេលូយ៉ា! ជឿ ចុះ! សូមប្រោសគាត់ឲ្យជាផងព្រះអម្ចាស់! ព្យាបាលគាត់ផង!” ប៉ុន្តែ អារក្សបាន ស្នាក់នៅទីនោះ ដោយសារវាមិនអាចរកឃើញជំនឿគ្រប់គ្រាន់នៅទីនោះដើម្បីឲ្យ វាចាកចេញ។

51 ប៉ុន្តែនៅទីនេះមានម្នាក់ចុះមកពីលើភ្នំ។ ហើយភ្លាមៗនៅពេលដែលអារក្ស នោះទទួលស្គាល់ថា នោះខុសពីបុរសដទៃទៀត! ឃើញទេ?

52 ឥឡូវនេះ នោះជាប្រភេទនៃបុរសដែលយើងចង់នៅជាមួយ ដូចជា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើង។ បាទ។ មិនមែនមកដើម្បីសម្តែងទេ តែមក ស្រឡាញ់ព្រះរបស់យើង ដឹងថាយើងត្រូវបានបង្ហាបង្ហូរទៅធ្វើរឿងនេះ។ នេះគឺជា បេសសកកម្មរបស់យើង។

53 បន្ទាប់មក ពេលគាត់ដើរទៅរកឪពុក ខ្ញុំគិតថា នេះជាកន្លែងដែលបទចម្រៀង នេះត្រូវបាននិពន្ធឡើងពីព្រះបន្ទូល គាត់បាននិយាយថា “ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូម អាណិតមេត្តាដល់កូនប្រុសរបស់ទូលបង្គំផង ព្រោះគាត់មានសេចក្តីច្រណែននឹង អារក្ស។” បាននិយាយថា “វាគប់គាត់ក្នុងភ្លើង ហើយនាំទៅឆ្ងាយ ជាដើម។” គាត់និយាយថា “ខ្ញុំបាននាំគាត់ទៅជួបពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាច ព្យាបាលគាត់បានទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិត...”

54 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំអាច ប្រសិនបើអ្នកនឹងជឿ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានអំណាច នៅក្នុងខ្ញុំ” ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ធ្វើវា ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿបាន។”

55 តើព្រះអនុញ្ញាតឲ្យមនុស្សដែលកើតជំងឺមហារីកបានជានៅព្រឹកនេះទេ ដែល ត្រូវបានជិះលើគ្រែដោយជំងឺមហារីក និងជំងឺមហារីកឈាម ជំងឺផ្សេងៗ ទុក្ខព្រួយ តើព្រះនឹងព្យាបាលពួកគេ ហើយឆ្លងកាត់អ្នកទេ? ប្រហែលជាមិនមែន។ អត់ទេ។

ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ទ្រង់មិនហាជ័យទេ។ “ខ្ញុំអាច ប្រសិនបើអ្នកជឿ។” តើទ្រង់ មានបន្ទូលអ្វី?

សម្រាប់អ្វីៗទាំងអស់គឺអាចធ្វើទៅបាន...

ឥឡូវនេះ បងប្រុសទីលំរ ឡើងមក...?...

ឥឡូវនេះគ្រាន់តែជឿតាម គ្រាន់តែជឿតាម

56 ឥឡូវនេះ ដូចដែលខ្ញុំអធិស្ឋាន ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដាក់ដៃលើមនុស្ស។ អ្វីដែលពួកគេ ត្រូវការ...?...ហើយចុះទៅត្រង់បន្ទាត់។

57 បងប្រុស នេវីល អ្នកលាបប្រេងតាំង ហើយបងប្អូន...?...

58 ចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងទស្សនិកជន ដោយឱនក្បាលឥឡូវនេះ។ អ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋានយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ។

គ្រាន់តែ...

59 ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាផង ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ហើយប្រោស មនុស្សទាំងនេះ តាមរយៈព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវនៃណាសារ៉ែត...?...[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត —អដ។]

60 មនុស្សជាច្រើនតាមខ្សែបន្ទាត់ សូមទតមើលពួកគេ ដើម្បីមើលប្រតិកម្មរបស់ ពួកគេថាតើពួកគេយ៉ាងម៉េចដែរ មើលថាតើពួកគេមានប្រតិកម្មយ៉ាងណាចំពោះ សកម្មភាពមួយ។ ឃើញទេ? មានសកម្មភាពបែបហ្នឹង គេលើកឡើងហើយ ចេញមុខ។ រឿងមួយទៀតគឺរបៀបដែលពួកគេប្រតិកម្មចំពោះសកម្មភាពនោះដែល ពួកគេបានធ្វើ។ ក្រោយពីបានមកដល់កន្លែងដែលមានជំនឿថា ពេលដែលគេ អធិដ្ឋាន សូមឲ្យបានជាសះស្បើយ បន្ទាប់មកមើលប្រតិកម្មនៃសកម្មភាពរបស់ ពួកគេ។

61 ឥឡូវនេះ គ្រូគង្វាលរបស់យើងមានសារដ៏ល្អមួយសម្រាប់យើង ខ្ញុំប្រាកដ ណាស់ នៅព្រឹកនេះ។

62 រឿងមួយដែលខ្ញុំចង់បញ្ចេញមតិបន្តិច គឺក្មេងស្រីភាគូលិកម្នាក់ឈរនៅទីនោះ តាមអាសនៈ។ ប៉ុន្មានថ្ងៃមុននាងនៅផ្ទះខ្ញុំ នាងនិងប្តីនាង។ ហើយខ្ញុំបានស្គាល់

ប្តីរបស់នាងមួយរយៈហើយ។ ហើយ—ហើយមានអ្វីមួយនៅពេលដែលយើង
កំពុងធ្វើការសម្ភាសន៍ឯកជន។

63 នោះហើយជាកន្លែងដែលយើងមាននិមិត្ត។ នោះហើយជាកន្លែងដែលយើង...
ខ្ញុំធ្លាប់មានវានៅទីនេះនៅក្នុងព្រះវិហារ ប៉ុន្តែទើបតែបានក្រោកពីព្រឹក។ ជាដើម។
ហើយដូច្នោះវានៅទីនោះ។

64 ខ្ញុំមិនដែលនិយាយអ្វីទេ ព្រោះនាងជាក្មេងស្រី រឿងមួយទៀត នាងត្រូវបាន
ចិញ្ចឹមក្នុងព្រះវិហារកាតូលិក ជាដើម។ ប៉ុន្តែនាងបានទៅចែកចាយជាមួយម្តាយ
របស់នាង។ ហើយក្នុងអំឡុងពេលនោះខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្តរបស់ម្តាយរបស់
នាង។ ប្រាប់នាងអំពីបញ្ហារបស់ម្តាយនាង ហើយរៀបរាប់អំពីនាង និងរបៀបដែល
ម្តាយរបស់នាងមើលទៅ។ ជាការពិតណាស់ នាងត្រូវបានគេនិយាយរឿងនោះ
ថាត្រូវប្តូរអត់។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញម្តាយគាត់ទេក្នុងជីវិតខ្ញុំ។ នាងដឹងរឿងនោះ។

65 ហើយនាងនៅព្រឹកនេះបានមកដល់អាសនៈនៅទីនេះហើយឈរ ដើម្បី
សារភាព ហើយទទួលយកព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់នាង។ នាងបាន
ធ្វើវានៅអាសនៈនៅព្រឹកនេះ។

66 បងប្រុសនេរីល ដោយមិនដឹងថា បានចាក់ប្រេងលាបលើនាង។ របៀប
—របៀបដែលព្រះធ្វើការ! លាបប្រេងលើនាង សម្រាប់អ្នកជំងឺ។ ប៉ុន្តែ សូមមើល
កិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះ ដោយសារនាងត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង
ពិតជាមិនឈឺទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង។ មើលពីរបៀបដែលវាធ្វើឱ្យអ្វីៗ
ដំណើរការបានត្រឹមត្រូវ? នាងបានឈរជាគ្រិស្តានម្នាក់ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីនាង
បានក្លាយជាអ្វីដែលយើងជឿថាជាគ្រិស្តាន។ ឥឡូវនេះនាងបាននិយាយថា “តើ
អ្នកនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ម្តាយរបស់ខ្ញុំបានទេ? នាងឈឺ។” នោះគឺដូចគ្នា។ ដូច្នោះ
ប្រេងលាបត្រូវបានគេលាបជាមុន។

67 ខ្ញុំបានគិតថា តើសមរម្យប៉ុណ្ណា ឃើញនរណាម្នាក់កំពុងត្រូវបានសង្គ្រោះ។
ព្រះគ្រីស្ទបានឈរសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា។ ទ្រង់ឈរសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។
ហើយនៅពេលដែលក្មេងស្រីនេះក្លាយជាគ្រិស្តានភ្លាមៗ នាងក៏ចង់ឈរសម្រាប់
នរណាម្នាក់ ផងដែរ បង្ហាញថាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទចូលមកក្នុងខ្លួនយើង
នៅពេលដែលយើងពិតជាបានសង្គ្រោះ។ ឥឡូវនេះ វាពិតជាល្អណាស់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ
ពិតជាដឹងគុណចំពោះទឹកចិត្តរបស់គ្រីស្តានដ៏ល្អនោះ។ ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែចងចាំ។

68 ឥឡូវនេះ ចំពោះនារីម្នាក់នេះ នាងនៅទីនេះនៅកន្លែងណាមួយ ហើយចំពោះស្រ្តីកាតូលិកម្នាក់ទៀតដែលមក។ ហើយខ្ញុំចង់និយាយពាក្យទាំងនេះ មុនពេលដែលខ្ញុំបញ្ចប់ការអធិប្បាយជូនគ្រូគង្វាលរបស់យើង សូមមើល នេះ៖

69 ឥឡូវនេះ ព្រះវិហារកាតូលិកមានពេលមួយដូចជាព្រះវិហារនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកនឹងត្រឡប់ទៅអានព្រះគម្ពីរ ដែលយើងជឿ ហើយអ្នកដឹងថា ព្រះវិហារកាតូលិកគឺជាក្រុមជំនុំដំបូងគេ។ នោះជាការពិត។ ប៉ុន្តែវាបានគេចចេញពីការបង្រៀនរបស់វា។ នេះជាការបង្រៀនរបស់ពួកជំនុំកាតូលិក។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ ពួកគេមានប្រាំមួយរយ និងសៀវភៅផ្សេងទៀតដែលសម្តេចប៉ាប និងផ្សេងៗទៀតបានសរសេរនោះគឺបរិសុទ្ធសម្រាប់ពួកគេដូចជាព្រះគម្ពីរនេះដែរ។

70 ដូច្នោះ មើល តើនេះជាអ្វី អ្នកមិនបានផ្លាស់ប្តូរទេ។ អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ អ្នកទើបតែត្រូវបានប្រែចិត្ត។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នកយក...ពិតណាស់ ខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាអ្នកមួយចំនួន ពួកគេពីរនាក់នៅព្រឹកនេះ គឺជាស្រ្តី។ ប្រហែលជាមានបុរសកាតូលិកមួយចំនួនមកទីនេះ។

71 ប្រសិនបើអ្នកនឹងត្រលប់ទៅប្រវត្តិសាស្ត្រនៃព្រះវិហារ ប្រសិនបើអ្នកអាចសួររូបជាចារ្យរបស់អ្នក “សកម្មភាពរបស់សាវ័កទាំងនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនៅទីនេះនោះគឺជាអ្វីដែរនោះ...តើនោះជាពួកកាតូលិកសម័យដើមឬ?” គាត់នឹងនិយាយថា “បាទ។” ហើយនោះជាការពិត។ ពួកគេគឺមែន។ ឥឡូវនេះ ពួកគេ មើលថាតើពួកគេមានសាសនាបែបណា។ ពួកគេបានជួបគ្នា នៅកន្លែងសាមញ្ញ។ ពួកគេមិនដែលនិយាយថា “អូម៉ារី” ឬ “បិតារបស់យើង។” នោះជាប្រពៃណីរបស់ព្រះវិហារ។ តើពួកគេបាននិយាយអ្វី? ពួកគេបានសរសើរព្រះ។ ពួកគេបានស្រែក។ ពួកគេបានយំ។

72 សូមមើលនៅក្នុងកិច្ចការជំពូកទី២ នៅពេលដែលសាវ័កដ៏បរិសុទ្ធពេត្រុស និងយ៉ាកុប និងយ៉ូហាន ហើយទាំងអស់គ្នាបាននៅជាមួយគ្នា។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ពួកគេនិយាយភាសាដទៃ។ ហើយពួកគេបានស្រែក ហើយថែមទាំងធ្វើដូច្នោះទៀតផង—ដូច្នោះបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ រហូតដល់ពួកគេដូចជាស្រវឹង ហើយរហូតដល់ពិតខាងក្រៅសួរថា “តើពួកគេស្រវឹងស្រាថ្មីទាំងអស់នេះឬ?”

73 ហើយបន្ទាប់មកពេត្រុស ជាសាវ័ក ពេត្រុសបរិសុទ្ធ ពេលគាត់បានក្រោកឈរ ហើយគាត់បាននិយាយថា “បងប្អូនអើយ បុរសទាំងនេះមិនមែនស្រវឹងទេ

ប៉ុន្តែពួកគេពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ។” ដូច—ដូចដែលព្រះគម្ពីរបានចែង។ ឥឡូវនេះ នោះគឺជាព្រះវិហារភាគូលិកសម័យដើម នេះហើយោងតាមការបង្រៀនរបស់ពួកគេ។

74 ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញហើយ បន្ទាប់ពីប្រហែលពីររយឆ្នាំមក សេចក្តីថ្លៃថ្នូរចាប់ផ្តើមចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ។ ចុះតើពួកគេបានធ្វើអ្វី? ពួកគេបានបង្កើតអង្គការដំបូងរបស់ពួកគេនៅក្រុមប្រឹក្សានីសៀ ក្នុងគ.ស. ៦០៦. ពួកគេបានធ្វើអ្វីជាប់របស់ពួកគេ...នៅពេលដែលក្រុមប្រឹក្សានីសៀ ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅនីសៀ ទីក្រុងរ៉ូម ពួកគេចាប់ផ្តើមទទួលយកឥស្សរជនដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់នៅក្នុង ហើយពួកគេបានបង្កើតព្រះវិហារមួយ ហើយបានបង្កើតព្រះវិហារមួយ។

75 បន្ទាប់មក វាបែកបាក់ពីបួនទៅប្រាំដង។ ពួកគេបានទៅ—ពួកគេបានចេញពីទីនោះទៅជាបីស្បូន។ ពីបីស្បូន ទៅសម្តេចប៉ាប។ ហើយពីនោះមក មានគ្រិស្តានអរស្ស៊ីដក់របស់ក្រិច និងផ្សេងៗ រហូតដល់ពួកគេបែកបាក់គ្នា ទៅដល់កន្លែងដែលអ្នកឃើញសព្វថ្ងៃនេះ។ វាគ្រាន់តែនៅក្នុងការបែកបាក់គ្រប់ប្រភេទ។

76 ប៉ុន្តែអ្វីដែលយើងកំពុងព្យាយាមធ្វើ មិត្តភាគូលិករបស់ខ្ញុំ...សូមមើល យើងជាកាតូលិក ផងដែរ យើងជាអ្នកដំបូង ដែលចាប់ផ្តើមកាតូលិក។ ហើយក្រុមជំនុំដែលពួកគេហៅយើងឥឡូវនេះ ភាគច្រើន យើងត្រូវបានគេហៅថាជា ពេនទីកុស្ត ព្រោះយើងជឿលើពរជ័យ ពេនទីកុស្ត។

77 នោះហើយជាកន្លែងដែលព្រះវិហារភាគូលិកត្រូវបានរៀបចំ។ ហើយនៅក្នុងអង្គការរបស់យើងនៃពេនទីកុស្ត ថ្ងៃនេះប្រសិនបើ—ប្រសិនបើពិភពលោកនេះអាចឈរបានប្រាំរយឆ្នាំទៀត អង្គការពេនទីកុស្តនេះនឹងមានលក្ខណៈផ្លូវការជាងព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងកាតូលិកសព្វថ្ងៃនេះ។ វាកាន់តែឆ្ងាយទៅៗ តាមរបៀបដូចគ្នា។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានរៀបចំឡើង ពួកគេធ្វើផ្ទះសំណាក់ចេញពីវា។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេគ្រាន់តែក្លាយជាផ្ទះសំណាក់ និងសមាជិក និងព្រលឹងមិនបានប្រែចិត្ត។

78 ជូនចំពោះបងប្អូនប្រុសស្រីជាទីគោរព ដ៏ថ្លៃថ្នូររបស់ខ្ញុំចំពោះអ្នកទាំងអស់គ្នា។ ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ ខ្ញុំមិនដែលនិយាយពាក្យនេះពីមុនមកទេ នៅក្នុងពិភពលោក ក្នុងក្រុមជំនុំនេះ ខ្ញុំមិនដែលនិយាយទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាគឺ ក្នុងនាមជាហោរារបស់ព្រះអម្ចាស់ “នេះគឺជាពន្លឺ។ ដើរក្នុងវា។”

ជំនឿ KHM61-0813

(Faith)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹក ថ្ងៃអាទិត្យថ្ងៃទី 13 សីហា 1961 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺរសុងវិល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែ អាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវ បោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG